

Αριθ. 132962

ΝΕΟΛΟΓΟΥ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Διευθυντής Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΤΟΜΟΣ Α'. — ΤΕΥΧΗ 1 — 52

1891—1892.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

1892.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.

ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΣ
Π. Α. Ζ

ΠΑΡΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μετροπολίτη
ΕΥΛΟΓΙΟΥ ΚΟΥΡΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΒΟΥΤΥΡΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΑΙ
ΔΙΕΥΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἡ Κωνσταντινουπόλις ἑταίρα	ἡ.χρ. 40
Ἐν τῆς ἑταιρείας	ἡ.χρ. 16
Ἡ Ἑλλάς, Ἀθήναι καὶ ἄλλ.	ἡ.χρ. 70
Ἡ Ἀρμενία	ἡ.χρ. 25
Ἐξ ἄλλων ἐν ἑλλάδι	

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΑΙ
ΔΙΕΥΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ"

Ἡ Κωνσταντινουπόλις ἑταίρα	ἡ.χρ. 4
Ἐν τῆς ἑταιρείας	ἡ.χρ. 1
Ἡ Ἑλλάς, Ἀθήναι καὶ ἄλλ.	ἡ.χρ. 25
Ἡ Ἀρμενία	ἡ.χρ. 25
Ἐξ ἄλλων ἐν ἑλλάδι	

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτικὴ Ἐπιθεώρησις.—(Ἐρνέστου Κουρτίου) Ἡ Ἑλληνικὴ Ἱστορία (Μεταφρασθεμένη ὑπὸ Μ. Β. Μιχαλοπούλου).—(Μακεδονικὰ) Ἡ Ἥμαθια.—Ποικίλα.—Κυριακὰ νομίσματα. Τὰ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων ἀπὸ Ἀδριανούτου μέχρι Μαξιμιανου κοσμήματα.—Οἱ ἐν τῷ Μουσείῳ Κωνσταντινουπόλεως Σαρκοφάγοι.—Ἡ Δουκίνα Μύτηρ (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Τὸ σπουδαιότερον τῆς ἐβδομάδος ταύτης γεγονός ἐστὶν ἀναμφιβόλως ἡ ἐν Ἑλλάδι ἐπεληθούσα ὑπουργικὴ μεταβολὴ μετὰ πρωτοφανεῖς ὅλας περιπετείας ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῶν συνταγματικῶς κυβερνηθέντων κρατῶν. Ἡ γαλλικὴ αἷματι ἀναγεννήθεισα Ἑλλάς, προσχωρήσασα τῇ πυραμίδι τῶν νεωτέρων Χεόπων, ἀπώλεσε βαθμῶδ' ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἰσορροπίαν καὶ ἤρξατο ἐν μέρει ἀποστερουμένη τῶν ὀφελείων, ἃς οἱ τοῦ Πεδεμοντίου ἄνδρες, καρπούμενοι τὰς πολιτικὰς μεταβολὰς καὶ τὰς ἱστορικὰς περιστάσεις τῶν κατ' ἡμᾶς τελευταίων χρόνων, τῇ ἰδίᾳ προσεπορίσαντο πατρίδι καὶ ἀπέδειξαν αὐτὴν ἀξίαν νὰ παρακαθήσῃ ἐν τῇ χορείᾳ τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Ἐὰν σήμερον διετέλου ἐν ταῖς ζώσιν οἱ Καθούρ, οἱ Λαμάριμορα καὶ λοιποὶ, καίως ἴθελον θλασθῆ ἐπὶ τῇ ἐπιγενομένῃ τῇ χερσονήσῳ καταστάσει, βαινούσῃ πάντοτε κατὰ κρημνοῦ συνέπειᾳ τῆς στρεβλῆς πολιτικῆς τῶν διαδόχων τῶν μεγάλων ἐκείνων ἀνδρῶν, ὅσοι τὴν μεγαλομανίαν ἐν τῷ πολιτικῷ αὐτῶν προτάξαντες προγράμματι, οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐξέριψαν ἀπὸ τοῦ εἰς ὃ ἀνήλθον μεγαλείου, ἀλλὰ καὶ τὴν πατρίδα παρέσυραν εἰς λαβύρινθον δυσχερεῶν, ὧν τὸ κατάντημα εἶναι ἡ ὀλοσχερῆς οἰκονομικὴ ἐξάντλησις τοῦ νεοῦ βασιλείου καὶ ὁ επικείμενος κίνδυνος δεινῆς ἅμα καὶ πρωτοφανοῦς σχεδὸν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν νεωτέρων ἐθνῶν χρεωκοπίας. Καὶ ἀληθῶς τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου τῆς Ἑλλάδος πατριώτου, τοῦ συντελέσαντος τὴν ἰταλικὴν ἐνότητά καὶ παγιώσαντος αὐτὴν διὰ τῆς φιλοπατριδος πολιτείας τοῦ ὄντως φιλοπόλεμου Βικτέρος Ἐμμανουήλ, δεινῶς διασαλεύεται διὰ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς πολιτικῆς, ἣν, ἐγκαινισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ μακαρίτου Δεσπότη διὰ τῆς προσχωρήσεως τοῦ βασιλείου εἰς τὴν ὑπογραφεῖσαν τῷ 1879 συνθήκην συμμαχίας

τῶν αὐτοκρατοριῶν τῆς μέσης Εὐρώπης, ἐπήρμισεν εἴτα ὁ κόμης Ροβιάδν σὺν τῷ ἐκ Σικελίας πολιτευτῇ καὶ ἀξιόστῳ παρὰ τοῦ δαυίδμου Γουλιέλμου τοῦ ἀνωτέρου τῶν γερμανικῶν παρασίμων, ἐξικολούθησε δὲ καὶ ὁ τοῦ κ. Κρίστη διάδοχος διὰ τῆς ἀνανεώσεως τῆς τριπλῆς συμμαχίας ἐπὶ ἐξαιτίαν κατὰ ἰούλιον τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἡ τῆς Ἑλλάδος προσχώρησις εἰς τὸ ἔργον τοῦ συμμαχικοῦ δεσμοῦ τῶν τῆς μέσης Εὐρώπης κρατῶν, προκαλέσασα τὴν ῥῆξιν πρὸς τὴν ὀμοφυλον καὶ εὐεργέτιδα Γαλλίαν, ἥτις μετὰ μεγάλης λάμπης βλέπει τὴν ἄμορον δυνάμιν ἀναποδοῖδουσαν δι' ἀπολακτίσεως τῆς φιλίας τῆς δυνάμεως ταύτης τὴν ὀφειλομένην αὐτῇ εὐγνωμοσύνην ἐπὶ τῇ παγίωσει τοῦ νεωτέρου ἰταλικῶ βασιλείου διὰ τοῦ ἐκχυθέντος ἐν Μαγιέντα καὶ Σολφερίνῳ αἵματος τοῦ ἀνθους τῆς γαλλικῆς νεολαίας, συνεπλήρωσε τὸ ἔργον τῆς οἰκονομικῆς ἐξαντλήσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπήνεγκε τὴν ἐκκερμηῖ ὅλος ἐκεῖ κατάστασιν ἐνεκὰ τῶν δεινοπαθημάτων τοῦ λαοῦ, βλάπτοντος ποῦ τὸ κακὸν νὰ καταντήσῃ δύναται μετὰ τοιαύτων οἰκονομικῶν καχεξίαν καὶ στειρώσιν τῶν οἰκονομικῶν τῆς χώρας αὐτοῦ πηγῶν. Ἀπανταχοῦ τοῦ βασιλείου ἡ μόνη ἀκουσμένη κατακραυγὴ εἶναι ἡ στρεβλὴ πολιτικὴ τῶν ἐν τῇ ἑξουσίᾳ, ἥς ἐγκαταλείπομένης συνέπειν δύναται νὰ ἦναι οὐ μόνον ἡ τῆς Ἑλλάδος ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τοῦ βαρέως ἐπὶ τῶν στέρνων αὐτῆς ἐπικαθημένου ἐφιάλτου τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ἀλλὰ καὶ ἡ βελτίωσις τῶν οἰκονομικῶν, ἡ ἀνακούφισις τοῦ ἀτύχους φορολογουμένου καὶ ἡ ἀναγέννησις βαθμῶδ' ἐκ τῆς οἰκονομικῆς πίστεως τοῦ βασιλείου, ἡ ταχέως ἐπερχομένη ἅμα τῇ ἀποκρηύξει τῆς νῦν ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τῶν πρὸς τὰς συμμαχίας ὑποχρεώσεων τοῦ ἀνακτόπουλου Ρώμης. Αὐτὴ ἡ ἱστορία τῶν τελευταίων δύο ἐτῶν τοῦ ἰταλικῶ κοινοβουλίου ἡλίου φαεινότερον τεκμήριοι ὅτι αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπεληθούσαι ὑπουργικαὶ κρίσεις προέκυψαν ἐκ λόγων οἰκονομικῶν, στενώτατα πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν συνδεομένων, καὶ ὅτι τὰ διαδοραματισθέντα γεγονότα ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ τὰ ἐπαναλαμβάνονται χρόνον, ἐὰν μὴ συνετώτεραι σκέψεις πρωτανεύσωσιν ἐν ταῖς συζητήσεσι τῶν συμβούλων τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου καὶ ἀποσκορακισθῇ τὸ ἐπιβλαδὲς τῇ χώρα πνεῦμα μεγαλομανίας τῶν διαδεχομένων ἀλλήλους διευθυντῶν τῆς τοῦ βασιλείου πολιτικῆς. Τῇ 21 Ἰανουαρίου, παρελθόντος ἔτους ὁ κ. Κρίστης, ἐπιθυμῶν νὰ ἐξῆρ' πόρους πρὸς κάλυψιν δαπανῶν ἀναγκαίων εἰς τὸ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργείων, εἰσήγαγεν εἰς τὴν

βουλὴν τὸ νομοσχέδιον τοῦ ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ποσῶν φόρου προσέτερον δὲ κατὰ τῆς ἀντιτάσεως τῶν τῆς κοινῆς γνώμης ἀντιπροσώπων καὶ ἀναγκάζετο νὰ παραιτηθῇ. Μετὰ μακρὸν καὶ περιπετειῶδη ἀγῶνα εὐρέθη διάδοχος τοῦ μεγαλομανοῦς πολιτικοῦ καὶ τὴν 7 ἑβρουαρίου ἐσχισματίετο τὸ ὑπὸ τὸν μαρκήσιον Ρουδίην ὑπουργεῖον, ὅπερ, ὡς μόνα κατορθώματα ἀναγράφει τὴν ἀνανεώσιν τῆς τριπλῆς συμμαχίας καὶ τὴν συνομολογίαν τῶν ἐμπορικῶν μετὰ τῶν συμμαχῶν κρατῶν συνθηκῶν, μολὶς ἔτος διήρκει καὶ τὴν 214 ἀπριλίου ἀπετίθει καὶ αὐτὸς ἔνεκεν οἰκονομικῶν πάντοτε ζητημάτων τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀναλαβὼν πάλιν, κατὰ παρότρυνσιν τοῦ βασιλέως, διετήρησεν ἐπὶ υἱῶνα καὶ τὴν 6 μαΐου παρτητεὶ ὀλοτελέως, τῆς βουλῆς ἀπορριψάσης τὰς περὶ οἰκονομικῶν πολιτικῆς διλώσεις. Μετὰ τινὰς ἀμφιταλαντεύσεις τῶν ἡγετῶν τῆς ἀνατρέψασης τὸ ὑπουργεῖον Ρουδίην μερίδος ἐκλήθη ἐπὶ τὴν ἐξουσίαν ὁ κ. Πολίτης, ὅστις, ἰδυνήθη νὰ καταρτίσῃ τὸ ὑπουργεῖον ἐκ προσώπων συμπαθῶς ἐχόντων τῆ πολιτικῇ τοῦ κ. Κρίστου καὶ δικαιοδογούντων τὸν χαρακτισμὸν τοῦ ὑπὸ τὸν κ. Πολίτην ὑπουργεῖου ὡς ὑπουργεῖον Κρίστου ἄνευ τοῦ κ. Κρίστου. Ἄλλ' ἀρὰ γε ἡ ἐπελθούσα ἐξουδένισις τοῦ ὑπουργικοῦ ζητήματος εἶναι διαρκῆς, καὶ ἐπομένως δύναται ἡ Ἰταλία νὰ θεωρηθῇ ὡς ὄλος ἀπὸ μίλλαντα τῶν κοινοβουλευτικῶν δυσχερειῶν, ὅσαι ἀλλεπάλληλοι κατ' αὐτῆς ἐπισκίψασαι ἐντός ἐλαχίστου σχετικῶς πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς Εὐρώπης κράτι καὶ πρὸς αὐτὴν ἐπὶ τὴν Γαλλίαν, ὅπου κατὰ τὰ τελευταῖα ἐτι ὑπῆρξαν καὶ ὑπουργεῖα εἰκοσαίμερα, χρονικοῦ διαστήματος, ἀνέτρεψαν τὴν κρατοῦσαν ἐν τοῖς ἐσωτερικοῖς τοῦ βασιλείου τάξιν καὶ συνεδαύλισαν ἐν μέρει τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ; Ἐξ ὅσων τούτῳ λέγονται παρὰ τὸ τῶν συμμαχῶν τοῦ βασιλείου καὶ παρὰ τῶν ἀμερολίπτων κριτῶν τῶν ἐν Ρόμῃ διαδραματιζομένων, ἀμφίβολος ὄλος φαίνεται ἡ πραγματικὴ τῆς εὐχῆς τοῦ ἀπαιτῶναι τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τῶν οἰκονομικῶν αὐτῆς περιπλοκῶν καὶ τοῦ ἐπιτευχθῆναι τὸ ἰσοζύγιον δι' οἰκονομῶν ἐν πᾶσι τοῖς κυβερνητικοῖς κλάδοις ἐξαρτήσει τοῦ στρατιωτικοῦ. Οὐ μόνον οἱ ἐν Βερολίνῳ καὶ Βιέννῃ νηπιτήρια ἔδουσαν ἐπὶ τῆ εἰς τὴν ἐξουσίαν ἀπόδω τοῦ κ. Πολίτη καὶ ἀποφαινόμεθα μετὰ τόνου καὶ πεποιθίσεως ἴμα ἐπὶ τὴν τριπλῆ συμμαχίαν οὐδὲν ὑφίσταται ρῆγμα διὰ τῶν ἐν τῷ ἰταλικῷ βασιλείῳ ὑπουργικῶν κρίσεων καὶ μεταβολῶν, ἅτε ὄλος ἀσκέτων πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Ἰταλίας καὶ πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις ταύτης ἀπέναντι τῶν συμμαχῶν, ἀλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ πρῶται τοῦ νέου ὑπουργεῖου πράξεις τεκμηριοῦσιν ὅτι ὁ κ. Πολίτης πιστότερος τοῦ κ. Ρουδίην φανίσεται εἰς τὸ διὰ τοῦ μακαρίτου Δεσπέτη καὶ τοῦ κ. Κρίστου χαραχθέν πρόγραμμα ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ ὅτι μάλιστα ὁ ἰταλικὸς λαὸς ἦλπιε βελτίωσιν τῆς νῦν καταστάσεως διὰ τῆς τροποποιήσεως τῆς πρὸς τὰ σύμμαχα κράτι πολιτείας τῶν ἐν τῷ ἐπὶ.

Ὁ νέος τῆς Ἰταλίας πρωθυπουργός, ὁ τοσοῦτο σφόδρα ἀλλοτε καταπολεμησας τὰς πολεμικὰς δαπάνας καὶ ἐντόνως ἐκφρασθεὶς ἐναντίον τῆς ἐπιβαρύνσεως τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ὑπουργεῖου διὰ νέων ποσῶν, ὁ ἀναζητήσας τὴν ἀνακούφισιν τῶν τοῦ βασιλείου οἰκονομικῶν ἀναγκῶν ἐν μόνῃ τῇ εἰσαγωγῇ σπουδαίων οἰκονομικῶν εἰς τὸν εἰρημὸν προϋπολογισμὸν, νῦν ἐν τῷ οἰκονομικῷ προγράμματι αὐτοῦ ἐκφράζεται κατ' ἀντίθετον ὄλος ἐννοίαν, ἅτε τὰς οἰκονομίας ἀναζητῶν οὐχὶ ἐν ταῖς ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ καὶ τῶν ναυ-

τικῶν δαπάναις, ἀλλ' ἐν ἑτέροις κυβερνητικοῖς κλάδοις, ὅστινες ὑποστηρίζεως μίλλον οἰκονομικῆς ἀνάγκης ἔχουσιν ἢ ἀφαιρέσεως συνφόδῃ τῶ πνεύματι τοῦ διαδόχου τοῦ μαρκησίου Ρουδίην. Συνάμα καὶ αὐτὴ ἡ τοῦ κ. Βῶιν πρόσεισις ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐξωτερικῶν τρανότερον παντὸς ἄλλου ἀποδεικνύει ὅτι ἡ Ἰταλία διατελεῖ πιστὴ τῷ προγράμματι τῆς τριπλῆς συμμαχίας παρὰ τὰς ἐκ τούτου προσγενομένας ζημίας εἰς τὰ συμφέροντα αὐτῆς. Ὁ τῆς Consulta διευθυντής, ὑπηρετικῶς ἑπὶ τὸν κ. Κρίστου ὡς ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν, τοσοῦτον ἀφωσιωμένως εἰργάσθη ὑπὲρ τοῦ τριπλοῦ συνδέσμου, ὥστε τὴν μέριμναν αὐτοῦ συνεκέντρωσε περὶ τὴν ναυπηγίαν μεγάλων καὶ πελωρίων θωρηκτικῶν οἶα ὁ **Μονομάχος** κ. τ. λ., ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι τὸ ἰταλικὸν ναυτικὸν ἐνισχυόμενον διὰ πολλῶν ἴμα καὶ τελειῶν σκαφῶν εὐχερέστερον ν' ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τοῦ γαλλικοῦ δύναται καὶ νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν προορισμὸν αὐτοῦ συνέπειā τῶν πρὸς τὴν τριπλὴν συμμαχίαν ὑποχρεώσεων. καίτοι ἡ νεωτέρα ἱστορία, καὶ μάλιστα ἡ τοῦ ἰταλικῷ ναυτικῷ, ἀπέδειξεν ὅτι τὸ πελώριον τῶν σκαφῶν ἀντικαθίστασιν εὐρέως ἐν ταῖς κρίσιμας ναυμαχίαις τὸ ἀτρόμητον τῶν ναυτῶν καὶ τὸ δεξιὸν πνεῦμα τοῦ διοικοῦντος αὐτὰ, ὡς ἐμπράκτως ὑπάρχει τοῖς Ἰταλοῖς παράδειγμα ἢ ἐν Αἰσῶ ναυμαχίᾳ. Καὶ αὐτὴ δὲ ἡ τοῦ κ. Ἐλένα πρόσεισις ὡς ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κρατούντων τὴν περὶ συσφίξεως τῶν πρὸς τὰ σύμμαχα κράτι δεσμῶν ἰδεῶν καὶ ὑπεμφαίνει ὅτι οἱ νέοι σύμβουλοι τοῦ βασιλέως Οἰγηέρτου, πιστότεροι τῶν προκατόχων ἐν ταῖς πρὸς ταῖς συμμαχίας αυτοκρατορίας ὑποχρεώσεσιν, ἀποξενούνται ὄλοσχερῶς τὰς συμπαθείας τῆς Γαλλίας καὶ ἐν αὐτοῖς ἐτι τοῖς οἰκονομικοῖς ζητήμασιν, ὧν τὰς συνέπειας κάλλιστα ἐστάθμισε καὶ σταθμίξει ἐτι ὁ ἰταλὸς οἰνοπαραγωγέως, ὁ βλέπων τὸ πρῶτον τῶν χειρῶν αὐτῶ εἰς ἄξος μεταβαλλόμενον ἔνεκα τῆς διακοπῆς τῶν ἐμπορικῶν σχέσεων τοῦ βασιλείου πρὸς τὴν μεγάλην δημοκρατίαν, διακοπῆς ἔγκαινοθεσίας διὰ τῆς ἀμειλίχτων προστατευτικῆς πολιτείας τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῶν οἰκονομικῶν κατὰ τὰς πρὸς τετραετίας περίπου ἐμπορικὰς διαπραγματεύσεις ἐν Παρισίῳ καὶ κατόπιν ἐν Ρόμῃ.

Ἐτερον σπουδαῖον ὁσαύτως γενομένης τῆς ἑβδομάδος ταύτης εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διεξαχθεισῶν τῆ παρελθούσῃ κυριακῇ γενικῶν ἐκλογῶν κατ' ἀπαρτὸν τῶν ἑλληνικῶν βασιλείου. ἀποτέλεσμα τεκμηριώσαν περιτράνωσ ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς, χειραφετηθεὶς πλέον, γινώσκει καλάς τὸ ἐπιβαλλόμενον αὐτῷ καθῆκον καὶ εἴθε τιμῶν καὶ γεραίρει τὸν ἡγήτην τῆς δυναστείας, ὅς τὸ ἰδιοδικτυβείσας συμφέρον τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ ἐπεδίωξε διὰ τῆς ἀποφάσεως τῆς 2 ἑβρουαρίου. Ἡ τῆς 3 μαΐου ψήφος, ἐν πᾶσιν ἐπικυροῦσα τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης συνετελεσθεῖσαν πράξιν τοῦ βασιλέως, πολλὴν τὴν σημασίαν κέκειται· οὐ μόνον ἐγκαινίζει νέαν πολιτείαν ἐν τῇ κοινοβουλευτικῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύσιν ἡλίου φαινότερον ὅτι τὰ ὄπισθεν τῶν παρασκηνίων διαδραματιζόμενα κατ' οὐδὲν συνετέλεσαν νὰ κλονίσωσι τὴν ἐπὶ τὸ στέμμα πεποιθῶσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις, τὴν πρῶτην τοῦ βασιλέως αὐτοῦ ἐγκολπούμενος, διατρανοῖ ὅτι κάλλιστα δύναται νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ περὶ αὐτοῦ αἰσθήματα τῆς Α. Μ., τῆς ταξίας ὡς στήριγμα τῆς ἰσχύος αὐτῆς τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ. Ταυτοχρόνως ἡ ψήφος τῆς παρελθούσης κυριακῆς ἀνατρέπει ἄρδην καὶ τὰς ὑπὸ τῶν ξένων διατυπωθείσας ἰδέας ὅτι τὸ αἶτιον τῆς τελευταίας ἐν Ἑλλάδι

ὑπουργικῆς κρίσεως ἐκζητιτέον οὐχὶ ἐν τῇ ἐσωτερικῇ τοῦ βασιλείου πολιτικῇ ἀλλ' ἐν τῇ ἐξωτερικῇ, ὡς διετρήθησιν τὰ ἐν Βιέννῃ καὶ Πέστη κυριότερα ὄργανα, τὰ πολλάς καὶ εἰς ἐσφαλμένας ὄλος κρίσεις παρασυρθέντα ἔνεκεν ἀγνοίας τῶν ἐν Ἑλλάδι πραγμάτων καὶ τῶν κρατούντων ἐν τῷ βασιλείῳ φρονημάτων. Καὶ ἠδη ὅτε ὁ ἑλληνικὸς λαὸς τὴν γνώμην αὐτοῦ ἀπεφάνητο, προσδοκᾷ ἢ κατὰ τὸ συμφέρον αὐτοῦ ἐνδελεχῆς ἴμα καὶ μεμετρημένη ἐνέργεια, ἢ τοσοῦτω μίλλον ἐπιτακτικῶς ἐπιβαλλομένη, ὅσω τὰ τε ἐν Ἑλλάδι ἐν δυσανγείῳ διατελοῦσι συμπερὶ, τὸ τε πανελλήνιον στρέφον νῦν τὰ ὄμματα πρὸς τὸν ἀξίον γενόμενον τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ ἀνδρα ἀπεδέχεται ἀπὸ τοῦ Χαρίδου Τρικούπη τὴν παλινδρόσιν τῶν κακῶς ἐχόντων, καὶ ἢ ἐν Εὐρώπῃ γενικὰ κατὰστασις μικρὸν ἐπιτρέπει τὴν παράβλεψιν τοῦ γενικοῦ τῆς πατρίδος συμφέροντος χάριν τῆς ἱκανοποιήσεως κοιωματικῶν παθῶν, ἐν καὶ μὴ σὺν συνεπαγομένον τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀξίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν δειμῶν τῶν οὐχὶ εὐαρίθμων αὐτῆς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πολιτείῳ.

Καὶ ἡ ἀγομένη δὲ τῇ προσεχεῖ τετάρτῃ λαμπρῇ ἐν Κοπεγχάγῃ ἐορτῇ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηριῇ τῶν γάμων τοῦ βασιλικῷ ζεύγους τῆς Δανίας κέκταιται γενικὴν ποσὸν σπουδαιότητα συνέπειā τοῦ ὅτι ἡ μετὰ μεγάλης αἰγλῆς πανηγυρισμομένη ἐορτῇ, ἡς τὸ χαρομόσυνον δύναται νὰ ἐπισκιάσῃ μόνῃ ἢ ἀνάμνησις πεφλημένης τοῦ Χριστιανοῦ ἐγγόνου, τῆς δειμνήστου βασιλοπαίδος Ἀλεξάνδρου, ἑστία ἀμειλίχως συνετελέσεως τῶν δύο αυτοκρατόρων Ρωσίας καὶ Γερμανίας Ἀλεξάνδρου καὶ Γουλιέλμου· τούτῳ μάλιστα οἱ ἐν Εὐρώπῃ σπουδαιότεροι πολιτικοὶ κύκλοι τοὺς χρυσοὺς γάμους τοῦ Χριστιανοῦ θεωροῦσιν ὡς εὐθὺς ἔκτατον τῶν γεγνημένων κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας συνδιαλέξεις αὐτῶν καὶ περὶ διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων, ὑποσκαπόντων τὰς βάσεις τῆς γερμανικῆς φιλίας καὶ ὑποδαυίζόντων τὸ ἀμειλίχων μίσος τῶν δύο λαῶν. Βαυθότερον ἕως ἐξεταζόμενων τῶν πραγμάτων, ἢ πραγμάτων τῶν σχεδίου, συντελοῦσιν ἄλλως εἰς τὴν σύσφηξιν τῶν χαλιωροθέντων ὄλος δεσμῶν τῶν δύο αὐτῶν, μικρὸν συμβάλλεται εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πολιτικῶν σχέσεων τῶν δύο κρατῶν, ἅτε τῆς Ρωσίας οὐδέποτε δυναμένης ν' ἀποσκοπίσῃ τῆς ὀρισμένης αὐτῆς πολιτείας, τῆς ἐπιβαλλούσης τὴν σύσφηξιν τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν δεσμῶν συνέπειā τῶν διακυβευομένων κοινῶν συμφερόντων καὶ τῆς ἀγχιετρόφου πολιτικῆς τῆς Γερμανίας, στρεφούσης νῦν τὰ ὄμματα πρὸς τὴν Ρωσίαν ἐξ ἀνάγκης μίλλον καὶ ἐκ φόβου μὴ διασπασθῇ ὁ συμμαχικὸς κρίκος.

Ἐκ δὲ τῶν κατὰ τόπους ἐσωτερικῶν ζητημάτων ἢ Ἄγγλία παρέχει τὴν σπουδαιότεραν ἕλαιν συνέπειā τῆς προσεγγίσεως τοῦ χρόνου, κατ' ὅν ἀνάγκη νὰ διεξαχθῶσιν αἱ γενικαὶ ἐκλογαί. Ὁ ἄγγλος πρωθυπουργός, ὅστις ἐφαίνετο ἴσαν πεπεισμένος περὶ τοῦ ἀποτελέσματος αὐτῶν, ὅτε τὸ ζήτημα Πάρσελ-Ἄσα συνεκλόνησε τὴν ἐπὶ τῶν ἀποθανόντα ἠδη ἱρλανδῶν ἀρχηγῶν πεποιθῶσιν τοῦ ἱρλανδικῷ λαοῦ καὶ τὰ κυριότερα τῶν ὀργάνων τοῦ συντηρητικοῦ τύπου συννηγόρουν ὑπὲρ σχεδίου διαλύσεως τοῦ κοινοβουλίου καὶ διεξαγωγῆς τῶν νέων ἐκλογῶν, διατελεῖ νῦν ἐν μεγάλῃ ἀμηχανίᾳ καὶ οἰοεὶ φοβούμενος τὴν ἐπιβασιν τῆς εἰς τὰς κάλλας προσελεύσεως τῶν ἐκλο-

γῶν, ἀλλεπαλλήλους λαμβάνει ἐν Οὐίνδσορ συνεντεύξεις μετὰ τῆς ἀνάσης Βικτωρίας καὶ συζητεῖ μετ' αὐτῆς ὅποιον τὸ ἐκλογικὸν πρόγραμμα, τοῦ ἐν τῇ ἐξουσίᾳ κόματος. Οἱ ἀγῶνες οὐχὴ ττον τοῦ πολλοῦ μαρκησίου δὲν φαίνονται καρποφοροῦντες συνέπειā τοῦ ὅτι τὸ ἐργατικὸν ζήτημα ἐμείωσε ἴσαν τὴν ἐπὶ τὸν πρωθυπουργὸν πεποιθῶσιν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐργασίας, μάλιστα ἄχρι τοῦδε ἐλπιόστων ἀξίωσιν τοῦ γλιόχρου ἡμερομισθίου αὐτῶν καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἐργαζιῶν ὀρών ἀλλως δὲ τὸ κίνημα προσλαμβάνει βαθμιδῶν μείζονας διαστάσεις, διότι πρὸς τοῖς μεταλλωρύχοις καὶ 15,000 ὑπαλλήλων ἐν τοῖς σιδηροδρόμοις ἀπειλοῦσιν ἀπομίμνησιν ἐκείνων, ἐὰν μὴ ἔγκαιρος ληφθῇ ἀπόφασις πρὸς ἱκανοποιήσιν τῶν δικαίων αὐτῶν πόθων.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ τῇ παρελθούσῃ τρίτῃ γενόμενῃ ἐπανάληψις τῶν ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τοῦ Πάσχα διακοπειῶν ἐργασιῶν τοῦ Κοινοβουλίου παρήλθεν ἀνευ διαταραξῆς τῆς ἰσχύος παρὰ τὰ θρυλιθέντα ὅτι οἱ πολέμοι τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως, τὸν Ραβασὸλ ἀντεκδικούμενοι, ἐσκόπουσαν νὰ παρεμβάλλωσι προσκόμματα καὶ νὰ προκαλέσωσι ρήξις ἐπὶ βλάστῃ τοῦ κ. Λουμπέ. Τὸ πρῶτον δὲ συζητηθέν ζήτημα ἦτο ὁ τοῦ 1893 προϋπολογισμὸς, ὅστις, ὑποβληθεὶς μετ' ἡμετέρας τροποποιήσεως, εἰσαχθεῖσας ὑπὸ τῆς σχετικῆς ἐπιτροπῆς, ἀναγράψει πίστωσιν 22,000,000 φράγκων πρὸς ναυπηγίαν νέων πλοίων καὶ ἀξίωσιν οὕτω τῶν σκαφῶν τοῦ γαλλικοῦ στόλου. Ἄξιον σπουδαιότητος ἐκ τῶν τῆς Γαλλίας πραγμάτων εἶναι καὶ ἡ ἐξασθένεισι τοῦ κυβερνητικοῦ κόματος, ὅπερ, τελεσφόρος ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πολεμοῦμενον, ἔλαθεν ἐμμέσως σοβαρώτερον τραῦμα παρὰ τῆς ἀγίας Ἐδρας, προτρεψαμένης διὰ κοιωματικῆς ἐπιστολῆς τοὺς ἴλλους ἀρχιεπισκόπους καὶ ἐπισκόπους νὰ μὴ βάλλωσι τὰ βέλα αὐτῶν κατὰ τοῦ καθεστώτος συστήματος, ἦτοι τῆς δημοκρατίας.

Ἐν Γερμανίᾳ αἱ κοιωματικαὶ διαμάχαι κρατοῦσιν ἐν ἀνυσχίᾳ τοὺς περὶ τὸν αυτοκράτορα Γουλιέλμου, μετὰ λύτης βλέποντας ὅτι ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ περὶ σχολῶν νομοσχεδίου, εὐαρεστίασασα τοῖς διαμαρτυρομένοις, ἐνήχρανε ἴσαν τῶν καθολικῶν καὶ ἀπεξένωσε τὸ ὑπεράλιπνον κῆγμα ἀπὸ τῶν πρὸς τὴν κυβερνῶσιν συμπαθειῶν. Συνάμα πολὺς γίνεται λόγος περὶ συμπληρωσεως Γουλιέλμου καὶ Βίσμαρκ ἐπὶ τοῖς ἐπικερμένους γάμοις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ἐρθέρτου, διορισμένου διδεν καὶ εἰς κυβερνητικὴν θέσιν, ἀλλὰ τὰ σχετικὰ θρυλίματα φαίνονται ἀνυπόστατα καὶ μάτην ἐλπίζεται ἡ πραγματικὴ σχέδιον συμπληρώσεως τοῦ αυτοκράτορος Γουλιέλμου μετὰ τοῦ πρῶτον ἀρχιγραμματέως αὐτοῦ.

Οἱ ἐν Ρωσίᾳ τὴν μέριμναν αὐτῶν συγκεντροῦσι περὶ τὰς ἐσωτερικὰς μεταρρυθμίσεις καὶ περὶ τὴν ἐφαρμογὴν ἰδία τῶν νέων περὶ τῶν πόλεων δεσμῶν, τῶν ἐπαγγελωμένων οὐ μικρᾶς ὀφελείας ὑπὸ διαφόρους ἐπὶ οὐχὶ καὶ ἰδία τῆς ἐσωτερικῆς τάξεως· συνάμα καὶ περὶ τὰ στρατιωτικὰ καταβάλλεται σπουδαία φροντίς συνέπειā τῶν ἐν τοῖς ὁμόροις κράτεσι λαμβανομένων μέτρων, ὅπερ, ἐφαρμοζόμενα ἐν τῇ προσωπῇ Πολωνίᾳ καὶ τῇ Γαλλίᾳ, ἐξωθοῦσι τὸν στρατιῶν Γούρκου νὰ ἐνισχύῃ τὰς παραμεθορίους ἡρουράς, διὰ τῆς προσκλήσεως ἱκανῶν ἀποσπασμάτων ἐκ Καυκάσου, νὰ καταπολεμήσιν δὲ σφόδρα τὴν κατασκοπίαν, τὴν διανεργουμένην ὑπὸ γερμανῶν καὶ ἀυστριακῶν πρακτόρων, ὡς δεικνύεται καὶ ἐκ τῆς ἐξώσεως πολλῶν τοιοῦτων ἐκ Βαρσοβίας.

του Ηλίου και της Όθρας... του Παγασητικού κόλπου...

Καθ' όσον χωρεί τις προς νότον, οι διαπλασμοί αποδίδονται επί μάλλον πλείονος και κατ' ίδιον λόγον...

Έντεθεν, ήτοι από της 39ης μοίρας βορείου πλάτους, εκάτθαν ένθα ο Τυρρησιότης αίρει εις ύψος 2,320 μέτρων...

Τό κυριότατον ήνωμα της χερσονήσου ταύτης είναι ο Παγασητός, οί ή κωρυφή, ύψους 2,488 μέτρων, ήν ίερα παρὰ τας κοιτικές...

Αυθερως δύναται τις νά εύρη έγγύς κειμένους δύο χώρας διαφορωτέρας άλλήλων. Η Βοιωτία είναι βεβυθισμένη εν τή απομονώσει αυτής...

Η Πελοπόννησος, ίδίη λαμβανομένη, αποτελεί ανεξάρτητον όνολον. Έχει εν έαυτή τόν κέντρον του όρειογραφικού αυτής συστήματος...

Ο έσωτερικός της Πελοποννήσου σχηματισμός δεν είναι ή-

τον της έξωτερικής αυτής περιφέρειας ποικίλος. Έπί των μονοτόνων όροπεδίων της Αρκαδίας νομίζει τις ότι εύρίσκειται εν μέσση εύρειας χώρας...

(Ακολουθεί).

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Η ΗΜΑΘΙΑ.

Η Ημαθία ήν ο πρώτος και αρχαιότερος πυρήν του εις τόν μετέπειτα χρόνον αυξηθέντος μακεδονικού βασιλείου.

Α. Περί Ημαθίας γενικώς

Η παραγωγή του όνόματος Ημαθίας από βασιλέως τινός Ημαθίου ή από του υιού Μακεδόνας Αμάθου ή από Ημαθίωνος...

Η χώρα Ημαθία μνημονεύεται υπό του Ομήρου υπό τόν έπιθετον 'ερατεινή' εις δε της όδσεως, εις ήν τάσσεται μετά την χώραν Περίας...

Καθ' Ηρόδοτον, καλούντα αυτήν Μακεδονίδα, εξετεινέτο ή χώρα Ημαθία μεταξύ των ποταμών Αυδίου και Αλιάκμονος.

Τό δε παρὰ Πολυβίου χωρίον, εξ ου φαίνεται ότι ή επί της εποχής αυτού Ημαθία τό πάλα Παλονία προσηγορευέτο, άνάγετα πάντως εις έκείνην την σχέσην της αρχαιότερας Ιστορίας...

ρας από του όνόματος αυτόν επικρατησάσης, εγκατελείφθη τό όνομα Ημαθία...

Ο Ημαθίε στήριζόμενος επί του Αλφειού και Ιουστινίου, άναγράφει ότι ή χώρα Ημαθία κληθείσα μετά ταύτα Μακεδονία, όνομάζετο ποτε Πελασγία...

Οι μεταγενέστεροι γεωγράφοι τε και Ιστορικοί διαφέρουσι άλλήλων ως προς την έκτασιν, ήν απονέμουσι τή αρχαία Ημαθία.

Έτι δυσχερέστερος αποδίδεται ο υπό Μαννερτ γινόμενος προσδιορισμός Ημαθίας, καθ' όν αυτη τοσοῦτον δυσμικώς των έκβολών του Αξιού...

Ο δε Siedler, παραδόξως αποκαλών και Μυθονίαν την χώραν Ημαθίαν, έκτείνει αυτήν προς βορράν της Περίας από του Αξιού...

Όμοίως και υπό Forliger και Kiepert επεκτείνεται ή Ημαθία υπ' Αξιού μέχρις Αλιάκμονος...

Πάσα δ' αύται αι υπό των εξαγγελθέντων ηφερόμεναι επεκτάσεις των όρίων Ημαθίας πέραν των ποταμών Αλιάκμονος και Αυδίου...

Όπως ούν συνφάσι τας προσηγομένους περιορίζετο ή χώρα Ημαθία εις δυσμίων μόν υπό της Βορρικής, εξ ανατολών δε υπό της Βοττανικής και Περίας...

Έν ταύτη δε τή θέσει κειμένη ή χώρα Ημαθία, εξετεινέτο κατά μέγιστον, απ' ανατολών προς δυσμικά, επί δεκα και εν, κατά πλάτος δε, από βορρά προς νότον, επί πέντε γεωγραφικά μίλια.

Β. Περί της φυσικής καταστάσεως της χώρας Ημαθίας.

Περί της φυσικής καταστάσεως της χώρας ταύτης έλλείπουσιν αρχαία παλαιά. Ο ύψ' Ομήρου γενόμενος χαρακτηρισμός της χώρας Ημαθίας ως 'ερατεινής' ούδέν άριστόνως περιέχει της καταστάσεως αυτής σημαίαν.

Παρά Καμινιάτη δόζεται περιγραφή της προς δυσμική της πόλεως Θεσσαλονίκης χώρας μέχρι Βεροίας ως άξυλου μόν, ως τό πολλά, χαρακτηρισμένης, πάσης δ' όμως γεωγικώς επιμελείας επιτίθειον παρεχομένης...

Έκ των μεταγενετέρων ο μόν Μαννερτ δάνη την πεδιάδα,

ένθα ή Ημαθία έκτετο, χαρακτηρίζει ως εύφορον και όρειαν, ο δε Ami Boné περί μέρους τινός αυτής μόνον, ήτοι περί των περι την αρχαίαν πόλιν Έδεσσαν τόπων και όρειον έκφράζεται μετ' ένθουσιάζουσιν. Καί ο Abel δε τούς παρ' Ηροδότου άναφερομένους κώπους Μίδου του Γορδίου εν Έδεσση τάτων, εκτίθει όμοίως την άβρότητα και πλεθρονήν της φυσικής βλαστώσεως των πέριξ τόπων.

Όμοίως και ο Cousinier και ίδίη διά μακρόν ο Heuzey εκάιρουσι την εύφορίαν του πεδίου τούτου, ού τό εδαφος επιτίθειον εις καλλιέργειαν ήμα δε και άναδοτικών παντοίων σπερμάτων.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

- 1) Abel: Makodonien vor König Philipp: Leipzig 1847. σ. 25. «Der kern des späteren makedonischen Reichs war die Landschaft Emathia...»
2) Το όνομα Ημαθία παρέρχεται υπό Siedler: Handbuch der alten Geographie: Cassel 1824. σ. 409...
3) Makodonien κτλ. σ. 25. «Ueber die Abstammung dieses Nations von einem König Emathios, oder von Makedons Sohne Amathos...»
4) Η. II, στίχ. 27. «Νέστορ. δε φα Πύλοιο έναξ ήν Ημαθόντος...»
5) Abel: Makedon. κτλ. σ. 2. «Die Benennung hätte ursprünglich weder eine politische noch eine stammliche Bedeutung...»
6) Πολυβ. XVIII, 30. — Livius XXXIII, 34.
7) Oftr. Müller: Ueber die Wohnsitze, die Abstammung und die ältere Geschichte des makedonischen Volks: Berlin 1825. σ. 44—45.
8) Η. XIV, στίχ. 226. «Περίας δ' επιβία και Ημαθίαν ήρπεινόν.»
9) Ην νοητόν προς βορράν Όλύμπου υπό του ποιητού τιθεμένην.
10) VII, 127. «Αυθιάς τε και Αλιάκμονος, ού όρίζουσι γγν την Βοττανίδα τε και Μακεδονίδα.»
11) Περιελάμβανεν όμως ή χώρα αυτή και τινά στενήν ταύτην γης καθήκουσαν μέγρι θαλάσσης.

Επίσημος ενθεσις λέγει αὐτολεξί περι τοῦ ἀποτελέσματος τῶν γενομένων σχετικῶν διατυπώσεων τὰς δ :

« Ἀπὸ ἐρήμωσα τὰ αὐτὰ καὶ τὴν πρῶταν μῆσα, ἐξώρμισα τὸν δαίμονα νὰ ἐμολογήσῃ τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν, ἂν θεῶν. Ὡς ἀπεχώρησε τοῦ παιδὸς ἡ οὐ. Μετὰ μακρὸν ἐξορισμόν, οὗτος μετὰ γογγυσμῶν καὶ στεναγμῶν εἶπε γαμηλῇ τῇ φωνῇ: «Μάλιστα». Ἀπὸ τῆς ἀπάντησός ταύτης μετὸν ἐπισημασθέν ὄφρος καὶ ἐξώρμισα αὐτὸν ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ, τῆς Ἱσπανίας Θεοτόκου καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ νὰ δηλώσῃ ἂν πάραυτα θὰ ἀπεχώρησε. Ὁ δαίμων καὶ πάλιν ἀπήντησε «Μάλιστα». Τὸ τρίτον τότε ἐξώρμισα αὐτὸν νὰ εἴπῃ τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν, ἂν πράγματι ὁ ἀπεχώρησε ἡ οὐ. Καὶ πάλιν ἀπήντησε δι' ἀπορασιαστικὸν «Μάλιστα». «Ὅτε ὁ δαίμων τὸ πρῶτον συγκατετίθη νὰ ἐξέλθῃ τοῦ παιδὸς, ἐξώρμισα αὐτὸν νὰ μὴ εἰσέλθῃ εἰς οἰκονόμους τῶν περιστασιαστικῶν προσώπων, οὔτε εἰς ἄλλο τι ὅν, ὅπου ἤθελε νὰ δεχθῇ αὐτόν; ἀλλὰ νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸν τόπον, ὅν ὤρισε αὐτῷ ὁ Κύριος». Μετὰ τίνα παῦσιν, ἤρτησα αὐτόν: «Ἐγκατέλιπες τὸν παιδᾶ». — «Μάλιστα» ἦτο ἡ ἀπάντησις. — «Καὶ οἱ ἐπαῖοί σου ἐγκατέλιπον ἐπίσης αὐτόν;». — «Μάλιστα» ἦτο πάλιν ἡ ἀπάντησις. — «Τὸ τρίτον ἐξορίζω σε νὰ εἴπῃς τὴν πᾶσαν ἀλήθειαν. Ἀπεχωρήσῃς τοῦ παιδὸς οὐ εὐ καὶ οἱ ἐπαῖοί σου;». — «Μάλιστα». — «Ποῦ δὲ ταῦν εὐρίσκειται;». — «Ἐν τῇ κολάσει». — «Καὶ οἱ ἐπαῖοί σου ἐπίσης;». — «Μάλιστα». — «Ἐν ὀνόματι τῆς Παναγίας Τριᾶδος τὸ τρίτον ἐξορίζω σε νὰ δώσῃς σημεῖον τι περὶ τούτου». — «Μάλιστα, εὐρισκόμην ἐν τῇ κολάσει» ἦτο ἡ ἀπάντησις διὰ τρομεροῦ ἔρους. Ἡ τελευταία αὐτῆ ἀπάντησις ἐφαίνεται πράγματι προσηγορικὴν ἐκ τῆς κολάσεως. Κατ' ἄρχας ὁ δαίμων ἀπήντησε μεθ' ἑσθῆς θρασύος καὶ πείσμονος, ἀλλ' ἡ τελευταία ἀπάντησις ἦτο καθ' ὀλοκλήριαν μελαγχολική. Ἡδὴ ὁ παῖς ἤρθετο νὰ κλαίῃ. Τούτο ἔγινε σημεῖον ὅτι τὸ πνεῦμα πνεύμα πράγματι ἐγκατέλιπε αὐτόν, οἷον ἐλθὼν ἐξέλειπε τοῦτο τοῦ παιδὸς, μόνον καθ' ἦν στιγμὴν τὸ τρίτον ἐξέλειπε ἐν εὐρισκίῳ ἐν τῇ κολάσει. Τότε εἶπον εἰς τὸν πατέρα νὰ κινήσῃ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, ἀντίση εἰς τὸν ἰσχυρομένον καὶ ἐπαναλάθῃ τὰ ἔργα ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ, τῆς Μαρίας καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ. Ὁ παῖς ἔπραξε τούτου κλαίον πικρῶς, ἐγὼ δὲ ἐνεργήσα αὐτῷ τὰ τεύχη τοῦ σταυροῦ καὶ ἱερὰ λείψανα πρὸς προσκύνησιν. Ταῦτα ὁ παῖς προσκύνησε μετὰ πολλῶν δακρύων. Τότε ἀπήγγειλε τὴν κυριακὴν προσευχὴν, τὸ Ave Maria (Θεοτόκε Παρθένε) μετὰ λυγμῶν καὶ ὁ ἔξορισμὸς ἐλήξεν ἡ τελετὴ ἔληξε διὰ βοήθειας ».

Ὁ πατὴρ Ἀβραάμ ἐκίνησε πρὸς τούτοις καὶ τοὺς λόγους, δι' οὓς ὁ ποιητὴς εἰσῆλθεν εἰς τὸν παιδᾶ. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καθολικὸς ὢν, συνεζήτητο διαμαρτυρομένην καὶ ἐκκλησίαν διαμαρτυρομένην, ἀνατρεφέντων καὶ τῶν τέκνων ἐν τῷ τῶν διαμαρτυρομένων θρησκευματι. Ἡδὴ λέγεται ἐν τῇ ἐκθέσει ὁ πατὴρ ἐπινηρῶσε τὸ σφάλμα αὐτοῦ. Ὁ γάμος ἐτελέσθη τὸ δεύτερον κατὰ τὰς τῶν καθολικῶν διατυπώσεις, τὰ τέκνα ἐκ νέου ἐβαπτίσθησαν καὶ πιστεύεται ἔτι ὅτι καὶ ἡ μητὴρ προσελεύσεται εἰς τὸν καθολικισμόν.

Γυναικὸς ἔμποροι.—Μία τῶν τελευταίων ἀποδείξεων τῆς γυναικείας ἐπιχειρηματικότητος εἶναι καὶ ὁ σχηματισμὸς ἑταιρίας κυριῶν ἔμπορομένων τῶν. Ἐπὶ κυρία ἀπετέλεσαν τὴν ἑταιρίαν ταύτην, ἡγούσαν ἄγρον, ἐν ᾗ καλλιεργεῖται τὸ τέϊον, ἐν Κεβλάνῃ καὶ ἤρκετο τῆς πωλήσεως τοῦ ἔμπορομένου αὐτῶν. Ὀλοκλήρου τῆς ἐργασίας διεξαγομένην ὑπὸ γυναικείων χειρῶν. Αἱ κυρία αὗται ἔχουσιν ἐν τῇ ὑπερήθει ἀδύτων γυναικῶν ἀναμειγυσάσας τὰ διάφορα εἶδη τοῦ τέϊου καὶ καταρτίσασας τὰ δέματα ὡς καὶ γυναικῶν πράκτορας ἐν τῇ πόλει: καὶ τὰς ἄγροις. Οὐ μόνον ἡ ἑταιρία αὕτη πωλεῖ τὴν οὐσιώδως γυναικείων τούτου εἶδος πολυτελείας ἐκ τοῦ ἴδιου αὐτῆς ἄγρου, ἀλλ' ἐν περιπτώσει ἀνάγκης δύναται νὰ προμηθεύσῃ τῇ Κίνας καὶ Ἰαπωνίᾳ τέϊον καὶ κατασκευάζῃ μικτὰς ποσότητας τέϊου, ἀγταποκρινόμεναι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις πάσης ἰσοτροπίας. Εἰς μόνον ὑπάρχει οὗτος τοῦ Ἀδάμ ἐν τῇ ἑμπορικῇ ταύτῃ ἔβδω, εἰς τούτου δὲ εἶναι ἀναθεωρήνῃ ἡ τῆς διεθνέως ἐργασίας. Ἡ δυσχεροτέρα δὲ τὰς ἐν τῇ ἑταιρίᾳ ταύτῃ γυναικῶν ὑπάρχει εἶναι ἡ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν ἐμμάτων: τὴν δυσχεροτέρα δὲ ταύτην κατανακίους σχεδὸν ὑπὸ τῆν ἐπιτήρησιν ἐπιδειξίτων ἀρρένων ὀδηγῶν. Π ἀνάμειξις καὶ ἡ γέυσις ἦσαν ἐμψυγιστοὶ ἐνασχολήσεως διὰ

τὰς κυρίας ταύτας, οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἄρρενος φύλλου πελάται προσελκύνονται ἐν τῇ ἀγορῇ τῶν ἐπιτυχῶν μικτῶν ποιοτήτων καὶ ἐκ τού ἐξῆς, εἴτι αὐ ἐπευχεῖται καὶ κατὰ συνέπειαν προτιμώμεναι μικτὰ ποσότητες τέϊου φέρονσι καὶ τὴν ἐπινομίαν «Τὸ τῶν κυριῶν γνήσιον».

Ἰσδρομὴ εἰς τὸν Ὄρειον Πόλον.—Τὰ νορθηγιακὰ φύλλα ἀγγέλουσιν ἡς ἑριστικὴν ἀπόφασιν ὅτι ἡ τοῦ διδάκτορος Νάνσεν ἐκδρομὴ εἰς τὸν Ὄρειον Πόλον θ' ἄρξεται: τῇ 1 Ἰανουαρίου 1893 (ν. ἡ. μ.) ὡς μὴ τῆς ἐκδρομῆς ἐξελέξατο νερῶν ἀξιοματικῶν ἐν τῇ νορθηγιακῇ βασιλικῇ ναυτικῇ τῶν κ. Σίγκουρδ Σικώτ Χάνσεν, ὅστις θὰ ἀσχοληθῇ εἰς τὰς ἀστρονομικὰς παρατηρήσεις, ἔμπειρον θαλασσοπόρου τοῦ ἀρκτικού τῶν πλοίων Ἰ. Γκακπρίγκτ ἐκ Τρομσῆς, καὶ τῶν κ. Σβερόνδρὸν ὄφ' οὐ συναδεύετο ὁ διδάκτωρ Νάνσεν ἐν τῇ δὲ τῆς Γροιλανδίας περιπέτῃ αὐτοῦ. Ταῦτογράως ἀπέπλευσε πρὸς τὸν καὶ τὸ ἀρκτικόπλοιο Κάρρα, ὅπου εἶχεν ἐφοδιασθῆ διὰ τῶν ἀπαιτούμενων ὑπὸ τοῦ σέρ Ἐρρίκου Ἐκέρ Μπούθ πρὸς πλοῦν εἰς τὰ τοῦ ἀρκτικού πόλου μέρη, μετὰ πληρώματος δώδεκα Σκώτων ναυτῶν, εὐμετρούτων πείραν τοῦ ἐν τῇ Ἀρκτικῇ πλοῦ.

Ἡ λειτουργία τῶν Ἰσπανικῶν ὁδηροδρόμων.—Ὁ κ. Καθίγης περιόδουσε ἀνά τὴν Ἰσπανίαν, διεσέβασε τὰς ἰντυπώσεις αὐτοῦ εἰς τὴν Σύγχρονον Ἐπιθεωρησιν. Ἰσοῦ δὲ ὁ κύριος οὗτος ἀναφέρει περὶ ταξειδίου διὰ σιδηροδρόμων ἐν Ἰσπανίᾳ.

Ἐἶχον ἀκούσει ἄλλοτε ὅτι οἱ ἰσπανικοὶ σιδηροδρομοὶ δὲν λειτουργοῦσι κανονικῶς, ὅτι αἱ ἴσραι ποικίλλουσιν ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ πλείστα ἄλλα παραπλήσια: μεταξὺ ἧμος Βαρκελώνης καὶ Παλεντίας ἔδρον ἐν ὑπῆργον εἰσέτι ποιά τις πληροπορία δι' ἐμὲ νὰ ἀρῶσθαι. Ἡ ἀμαξοστοιχία δὲν ἐξεῖναι πρὶν ἢ ὁ σταθμάρχης πῆγῃ τὸν καφρὸν αὐτοῦ, ἡ δὲ μηχανὴ δὲν ἐτίθετο εἰς κίνησιν πρὶν ἢ ὁ μηχανικός παρατίθῃ τῆς ἔρωτοτρόπους αὐτοῦ σχολία. Ἀλλ' ὁδὲν εἶσι ταῦτα ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ ἐπόμενα: Ἐν ἀναπηκαμένη χώρα καὶ ἐν ἀποστασίαις μιλίων ἔλων ἀπὸ οἰουδήπου σταθμῶν ἡ ἀμαξοστοιχία αἴφνης σταματᾷ. Παρητήρησα κύριόν τινα ἰσπανοῦτα διὰ μέσου τῶν ἀγροικῶν τμημάτων εἶπε μετ' ἐμὲ ἐν παρακειμένῳ ἀγρῷ. Οἱ τοῦ χωρίου κάτοικοι ἐβόηθον αὐτῷ νὰ ἐγερθῇ, εἰς αὐτῶν ἰκρᾶται τὸν ἵππον αὐτοῦ. Ἡ σκηνὴ αὕτη τοσοῦτον ἐφελκυσάτο τὰ βλέμματα τοῦ μηχανικοῦ, ὥστε ἀπέστειλε τὴν τοῦ συρμῶ κίνησιν ἐξ ἀπλῆς περιεργείας. Ἀλλ' ἄρα γέ θὰ πιστεύθῃ ὅτι οἱ πλείστοι τῶν ἐπιβατῶν ἐξῆλθον καὶ ἔπευσαν πρὸς τὸ μέγα περὶ τὴν ἀντιθέτω σκηνὴν συνθροισθῆν πλῆθος: Ἡ σκηνὴ αὕτη ἀπερρόρησε εἰκοσι ἑκατὰ καθ' ὅλον δὲ τὸ διάστημα ἡ ἀμαξοστοιχία ἔμεινε ἀκίνητος πρὸς μεγάλην ἀνατριβήδους γὰρὸν κίντων ἐξαιρέσει ἡμισείας δωδεκάδος Ἀγγλων, ἐν οἷς καὶ ἐγὼ μετὰ δύο Ἀμερικανίδων. Ἐπῆλθον ἐπὶ τέλους ἡ νῆξ, ἀλλ' ἔγω δὲν εἶχον ἀνάπαυσιν: θεοὶ αἱ τῆς πρώτης τάξεως ἀμαξίαι οὐ μόνον ἦσαν πλήρεις ἀλλὰ καὶ ρυπαραί. Μεταξὺ ἡμῶν εὐρίσκειτο ὁ ἐπίσημος ὑπάλληλος, ὅστις πρὸς τῇ στολῇ αὐτοῦ ἔφερε καὶ θρησκευτικὸν σάκκον μετὰ τοῦ κυνηγετικοῦ ὕπλου. Ἀπὸ ἐπεσώρησε τὰ εἰσητήρια ἐπεσώρησε εἰς τὸν ὕπνον: κατὰ τὴν αὐγὴν ἱερθεῖς ἤρθετο ἱμιλῶν ὑστὰ πολλῆς τῆς ὀρέξεως. Εἶτα ἀπαθῶς εἶπεν εἰς τοὺς ἐπιπλήκτους ταξειδιώτας ὅτι μολοντοὶ ὑπερμεροῦτα νὰ ἐπιθεωρήσῃ τὰ εἰσητήρια ἐπὶ πενήκοντα ἔτι μιλία, θὰ ἐξήρκετο ὁμοί ἐν τῷ πλησιεστέρῳ σταθμῷ θὰ ἐπεδίετο εἰς κυνηγεσίας ἐν τοῖς ὄροις τῆς Σιέρρα Μορένας καὶ θὰ ἐπέβαινε τῆς ἐπισταφύσεως: κατὰ τὴν μεσημερίαν ἀμαξοστοιχίαι! Πάραυτα ἀνασταλείσας τῆς κινήσεως τῆς ἀμαξοστοιχίας, ὁ ἐν λόγῳ ὑπάλληλος ἀπεγαβέντησε ἡμῶς ἐγγενῶς, ἐκβάλλων τὸ τῆς ὑπηρεσίας πῖλίκιον αὐτοῦ, ἐξῆλθε μετὰ τοῦ κυνηγετικοῦ αὐτοῦ ὕπλου καὶ τοῦ σάκκου καὶ ἐξήφανίσθη ἀπὸ τῶν ὁμῶν τῶν ἡμῶν.

Ἡ Πάραυτα ἐτόλμησε νὰ ἀποδοκιμάσῃ τὴν πολιτείαν αὐτοῦ. Ἰσπανός τις συμπαθητικῶς ἐκίνησε τοὺς ὄρους, ἀλλ' ἐξέπληγξθε ἐγένετο λόγος περὶ δημοσιεύσεως τοῦ ἀνεκδοτοῦ τούτου. Πάραυτα ἐξετίμησε τὴν κατάστασιν. Ἡθελόνθην δ' ὅτι ἡ ἐπιτυχία ὑπάλληλον διασυνέδοντα ἐν Ἰσπανίᾳ θὰ ἦτο ταυτόν πρὸς τὸ ἀποσπερθεῖναι τὴν πτωχὴν τοῦ ἔθους αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ. Κατέκλιτα τὰς περὶ τοῦ ὀρθοῦ ἀρχαί μου, κατέκλιθον εἰς τὸ αὐτὸ καὶ οἱ περὶ ἐμὲ Ἰσπανοὶ ἐπίπεδον τῶν σκέψεων καὶ ἐτήρησα σιγήν».

ΚΥΠΡΙΑΚΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.

ΤΑ ΥΠΟ ΤΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΠΟ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ ΜΑΞΙΜΙΝΟΥ ΚΟΙΝΕΝΤΑ.

Τὰ ἐν Κύπρῳ ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων κοπέντα νομίσματα φέρουσιν εἰς τὸν ἑν μέρει τὴν κεφαλὴν τοῦ Ῥωμαίου αυτοκράτορος, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου τὸν ναὸν τῆς ἐν Παλαιῇ τῇ Ἀφροδίτῃ, καὶ ἐνίοτε Δία τὸν Σαλαμίνιον. Εἰσὶ δὲ γαλκᾶ, καὶ μόνον ἐκόπησαν ἀργυρᾶ διδραχμα καὶ τετραδραχμα κατὰ τὰ τρία τελευταία ἔτη τῆς βασιλείας τοῦ Οὐεσπεσιανού, ὅτε ὁ ὕψος καὶ ὁ ἀμαρτυρῶν ἦσαν Κίσιαιρας.

Τὰ νομίσματα ταῦτα μέχρι τοῦ αυτοκράτορος Δροῦσου ἐπιγράφονται Λατινίστ, ἐπὶ δὲ Κλαυδίου τὸ ὀπισθεν μέρος ἐπιγράφεται Ἑλληνιστί μετὰ τοῦτον δὲ τὸν αυτοκράτορα ἐπιγράφονται καὶ εἰς τὰ δύο μέρη μόνον Ἑλληνιστί.

ΤΑ ΕΠΙ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ.

- 1) Ἐμπ. Caesar Divi F. Κεφαλὴ γυνὴ Ἀυγούστου πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Ὀπ. A. Plautius Procos. Ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης.
- 2) Ἐμπ. Imp. Caesar. Divi. Κεφαλὴ γυνὴ Ἀυγούστου πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Ὀπ. A. Plautius Procos. Εἰκὼν τῆς Ἀφροδίτης τῆς Παφίας ἐν ναφ ἰδιαιτοῦ ρυθμοῦ κατεμένο μετὰ δύο θυματηρίων. Κἀτω τοῦ ναοῦ ἡμικυκλοειδὲς προαύλιον, ἐν ᾗ ἰνίοτις ἔγχεα.
- 3) Ἐμπ. Imp. Augustus. Κεφαλὴ Ἀυγούστου ἐστῆμένον.
- Ὀπ. S. C. Ἐν τῷ μέσῳ στέμμα.

ΤΑ ΤΗΣ ΛΙΒΙΑΣ.

- 4) Ἐμπ. Livia Imp. Caesar. Κεφαλὴ Λιβίας.
- Ὀπ. A. Plautius Procos. Ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης.

ΤΑ ΤΟΥ ΝΕΩΤΕΡΟΥ ΔΡΟΥΣΟΥ.

- 5) Ἐμπ. Drusus Caesar. Κεφαλὴ γυνὴ Δρούσου.
- Ὀπ. Ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης.
- 6) Ἐμπ. Drusus Caesar. Κεφαλὴ γυνὴ Δρούσου πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Ὀπ. Ζεὺς Σαλαμίνιος ὀρθος ἑνδοκίμος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ὄδου, ἐφ' οὗ κἀθίεται ἀετός. Ἀριστερὰ δ' ἐδρίσκειται ὁ ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ τὸ σῦμβολον αὐτῆς, ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ ναοῦ λυγνία ὑποκάτω δ' αὐτοῦ ἡμικυκλοειδὲς προαύλιον.
- Ἀμφοτέρω τὰ νομίσματα ταῦτα δὲν φέρουσιν εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τὴν ἐπιγραφὴν.

ΤΑ ΤΟΥ ΚΛΑΥΔΙΟΥ.

- 7) Ἐμπ. Imp. Ti. Claudius Caesar [Aug. P. M.] G. R. P. Κεφαλὴ πρὸς τὰ δεξιὰ βαρνηφόρος Κλαυδίου.
- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν» ἐν στεφάνῳ δάφνης.
- 8) Ἐτερον ὅμοιον τούτῳ ἐν τῇ ἡμετέρῃ συλλογῇ ὑπάρχει, ἀλλὰ μικρότερον.
- 9) Ἐμπ. Ti. Claudius Caesar. Aug. Κεφαλὴ βαρνηφόρος Κλαυδίου.

- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν» . . . ἐν στεφάνῳ ἐκ δάφνης.
- 10) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον μετὰ τῆς εἰκόνης Κλαυδίου, ὡς ἀνωτέρω.
- Ὀπ. «Ἐπι Κορινθίου Πρόκλου Ἀνθυπατοῦ», καὶ ἐν τῷ πῆδῳ Κυπριῶν.
- 11) Ἐμπ. . . . Claudius Caesar. Aug. P. M. Κεφαλὴ βαρνηφόρος Κλαυδίου.
- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν» . . . Ἐν στεφάνῳ δάφνης.
- 12) Ἐμπ. Caesar Aug. P. M. Tr. P. Imp. Κεφαλὴ βαρνηφόρος τοῦ Κλαυδίου.
- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν» . . . ἐν στεφάνῳ δάφνης.
- 13) Ἐμπ. Claudius Caesar Aug. P. M. Tr. P. Imp. Κεφαλὴ γυνὴ.
- Ὀπ. «Κοινὸν» (οὐτω) «Κυπριῶν» ἐν στεφάνῳ δάφνης!

ΤΑ ΤΟΥ ΓΑΛΒΑ.

- 14) Ἐμπ. Γαλβας Σεβαστος. Κεφαλὴ πρὸς τὰ δεξιὰ βαρνηφόρος τοῦ Γαλβᾶ.
- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν» εἰς Λ'. Ζεὺς ὀρθος φέρων γλαυδα, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ἄγρειον καὶ ἀκίπρον, ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ἐφ' οὗ κἀθίεται ἀετός.
- 15) Ἐμπ. «Σεβαστος Γαλβας». Βαρνηφόρος κεφαλὴ τοῦ Γαλβᾶ πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν» εἰς Β'. Τὸ σῦμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναφ μετὰ δύο λυγνίων ὑπεράνω ἀστῆρ.

ΤΑ ΤΟΥ ΟΥΕΣΠΕΣΙΑΝΟΥ.

- 16) Ἐμπ. «Αὐτοκράτωρ Οὐεσπεσιανὸς Καίσαρ». Κεφαλὴ βαρνηφόρος Οὐεσπεσιανού πρὸς τὰ ἀριστερά.
- Ὀπ. «Ἐτους νεοῦ ἱεροῦ Η'». Τὸ σῦμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναφ αὐτῆς.
- 17) Ἐμπ. Ἡ αὐτὴ ἐπιγραφὴ καὶ ἡ αὐτὴ κεφαλὴ ὑπεράνω καὶ ἀπέναντι αὐτῆς κεφαλὴ Ἀντωνίου.
- Ὀπ. «Ἐτους νεοῦ ἱεροῦ Η'». Τὸ σῦμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης ἐν τῷ ναφ αὐτῆς.
- 18) Ἐμπ. Ἐτερον σχεδὸν ὅμοιον τῷ πρότερον.
- 19) Ἐμπ. «Οὐεσπεσιανὸς Σεβαστος». Κεφαλὴ βαρνηφόρος Οὐεσπεσιανού πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν ἔτους Η'». Τὸ σῦμβολον τῆς Παφίας Ἀφροδίτης μετὰ δύο ἄστῆρων ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ αὐτῆς.
- 20) Ἐμπ. «Αὐτοκράτωρ Οὐεσπεσιανὸς Καίσαρ». Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ ἀριστερά.
- Ὀπ. «Ἐτους νεοῦ ἱεροῦ Η'». Ζεὺς ἰσταμένος γλαυδα ἑνδοκίμος, κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ἄγρειον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ὄδου, ἐπὶ τοῦ ὀποῦ κἀθίεται ἀετός.
- 21) Ἐμπ. «Αὐτοκράτωρ Οὐεσπεσιανὸς Σεβαστος». Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ βαρνηφόρος πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν ἔτους Η'». Ἡ αὐτὴ τοῦ Διὸς κεφαλὴ.
- 22) Ἐμπ. «Οὐεσπεσιανὸς Σεβαστος». Ἡ αὐτὴ βαρνηφόρος κεφαλὴ Οὐεσπεσιανού πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Ὀπ. «Κοινὸν Κυπριῶν ἔτους Η'». Ἡ αὐτὴ τοῦ Διὸς εἰκὼν.
- 23) Ἐμπ. «Αὐτοκράτωρ Οὐεσπεσιανὸς Καίσαρ». Κεφαλὴ βαρνηφόρος Οὐεσπεσιανού πρὸς τὰ ἀριστερά.
- Ὀπ. «Ἐτους νεοῦ ἱεροῦ Θ'». Ναὸς τῆς Παφίας Ἀφροδίτης.
- 24) Ἐμπ. Ἐτερον σχεδὸν ὅμοιον τῷ ῥηθέντι.
- 25) Ἐμπ. «Αὐτοκράτωρ Οὐεσπεσιανὸς Καίσαρ». Ἡ αὐτὴ κεφαλὴ πρὸς τὰ ἀριστερά.
- Ὀπ. «Ἐτους νεοῦ ἱεροῦ Θ'». Ζεὺς ὀρθος ἀντιπῶς ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν, φορῶν γλαυδα καὶ κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ἄγρειον, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ἀκίπρον, ἐπὶ τοῦ ὀποῦ κἀθίεται ἀετός.
- 26) Ἐμπ. Ἐτερον ὅμοιον «Ἐτους νεοῦ ἱεροῦ Θ'». Ἡ αὐτὴ εἰκὼν καὶ ὑποκάτω στέγης.

- 27) Έμπ. «Έτερον ὄμιον ἀνευ στόχου, ἀλλ' ἀντιμετώπιος εἰρ- σκεται βαρυνήφορος ἢ κεφαλή Ἀντωνίου τοῦ εὐσεβοῦς.
- 28) Έμπ. «Έτερον ὄμιον, ἀλλ' εὐσεβίου νεοῦ ἱεροῦ Ι'. Πι αὐτὴ εἰ- κὼν ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς τοῦ Οὐεεπειανῶ εὐρίσκειται ἀνωπὸς ἢ κε- φαλή τοῦ Ἀντωνίου.
- 29) Έμπ. «Έτερον ὄμιον ἀνευ τῆς κεφαλῆς τοῦ Ἀντωνίου, ἔχον καὶ τὸ ἴος ἐλασθημένον.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΙΤΟΥ.

- 30) Έμπ. Κεφαλή Τίτου.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον εἰς Α'». Ναὸς τῆς Παρίας Ἀφροδίτης.
- 31) Έμπ. «Αὐτοκράτωρ (ὄτιος) Ὁ. Οὐεεπειανῶς». Κεφαλή Τί- του βαρυνήφορος πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Όπ. εἰς Η'. Ζεὺς ὄρθιος ἔχων ἐν τῇ ἀριστερᾷ δεξιῶν.
- 32) Έμπ. «Έτερον ὄμιον «Κοινον Κυπριον εἰς Η'». Όπ. «Ὁ αὐτοῦ τύπος» ἐν τῇ ἡμετέρᾳ συλλογῇ ὑπάρχει ἕτερον με- γαλῆτερον τύπου.
- 33) Έμπ. «Αὐτοκράτωρ Τίτος Καισαρ». Κεφαλή βαρυνήφορος Τίτου πρὸς τὰ ἀριστερά.
- Όπ. «Έτους νεοῦ ἱεροῦ Θ'». Ἀφροδίτη Παρία ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.
- 34) Έμπ. «Έτερον τὸ ἔμπροσθεν αὐτοῦ μέρος ὡς τὸ ἀνωτέρω.
- Όπ. «Έτους νεοῦ ἱεροῦ Θ'». Ζεὺς ὄρθιος, γλαυκὰ φορῶν καὶ κρα- τῶν ἐν τῇ ἀριστερᾷ πλάτην, ἐπὶ τοῦ ὀπίου κἀθηται ἀετός.
- 35) Έμπ. «Αὐτοκράτωρ Τ. Οὐεεπειανῶς». Κεφαλή Τίτου.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον εἰς Η'». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀ- φροδίτης μεταξὺ δύο ἀστέρων ἐν τῇ μέσῳ τοῦ ναοῦ αὐτῆς, οὗ τὸ ἀνω- τέρω εἶσι κεκοσμημένοι διὰ συμπλήγματος ἔξ ἄνθλων ἐκαστῶν τοῦ ναοῦ λυγνία· κάτωθι τοῦ ναοῦ ἡμικυκλοειδὲς προαύλιον μετὰ κλεισίματος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΥ.

- 36) Έμπ. «Δομίτιανῶς Καισαρ». Κεφαλή Δομιτιανῶς βαρυνήφορος πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Όπ. «Έτους νεοῦ ἱεροῦ Θ'». Ζεὺς ὄρθιος.
- 37) Έμπ. «Δομίτιανῶς Καισαρ». Κεφαλή βαρυνήφορος Δομιτιανῶς πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Όπ. «Έτους νεοῦ ἱεροῦ Θ'». Ναὸς τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ἐν τῇ μέ- σῳ τοῦ ὀπίου φαίνεται τὸ σὺμβολον αὐτῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΤΡΑΙΑΝΟΥ.

- 38) Έμπ. «Αὐτοκρ. Καίρ. Νερ. Τραϊανῶς Ἀριστῶ Σεβ. Γερμ. Δακ.» Κεφαλή βαρυνήφορος Τραϊανῶς πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον Ἀχμῆρ. Εἰς Ὑπατο 5' ἢ Ζ'» (ἕπερ βεβαίως ἀναπαύονται τῶν ῥωμαϊκῶν TR. POT. COS VI. καὶ VII). Ζεὺς ὄρ- θιος, γλαυκὰ φορῶν καὶ κρατῶν ἐν τῇ δεξιᾷ ἄγγειον καὶ ἐν τῇ ἀριστε- ρᾷ στήθεσιν, ἐπὶ τοῦ ὀπίου κἀθηται ἀετός.
- 39) Έμπ. «Αὐτοκρ. Καίρ. Νερ. Τραϊανῶς Ἀριστῶ Σεβ. Γερμ. Δακ.» Κεφαλή μετ' ἄκτινων πρὸς τὰ δεξιὰ· διὰ γλαυκῶδες ἐνδεδυμένον τὸ σῆμα.
- Όπ. «Ἀχμῆρ. Εἰς Ὑπατο. ΣΤ' Κοινον Κυπριον». Ἀφροδίτη Παρία ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.
- 40) Έμπ. «Έτερον «Κοινον Κυπριον Ὑπατ. ΣΤ'». Κεφαλή, διὰ πτελοῦ κακαλυμένη.
- 41) Έμπ. «Νερ. Τραϊανῶς Ἀριστῶ Σεβ. Γερμ. Δακ.» Κε- φαλή Τραϊανῶς πρὸς τὰ δεξιὰ, γλαυκῶδες ἐνδεδυμένον.
- Όπ. «Ἀχμῆρ. Εἰς Ὑπατο ΣΤ' Κοινον Κυπριον». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης μεταξὺ δύο ἀστέρων ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς, οὗ τὸ ἀ-νωτέρω εἶσι κεκοσμημένοι διὰ συμπλήγματος ἔξ ἄνθλων ἐκαστῶν τοῦ ναοῦ λυγνία· κάτωθι τοῦ ναοῦ προαύλιον ἡμικυκλοειδὲς μετὰ κλεισίματος.
- 42) Έμπ. «Έτερον, «Εἰς Ὑπατο Ζ' Κοινον Κυπριον». Ζεὺς Σα- λαμίνιος ἱσταμένος.

ΤΑ ΤΗΣ ΔΙΔΙΑΣ ΚΛΑΡΑΣ.

- 43) Έμπ. «Διδ. Κλάρα Σεβ.» Κεφαλή Διδίας Κλάρας.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΣΕΠΤΙΜΙΟΥ ΣΕΒΗΡΟΥ.

- 44) Έμπ. «Αὐτοκ. Καίρ. Α. Σεπ. Σεουερῶς. Κεφαλή βαρυνή- φορος Σεπτιμίου Σεβήρου πρὸς τὰ δεξιὰ· ὁ Σεβήρος φέρων γλαυκὰ.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.
- 45) Έμπ. «Έτερον, «Κοινον Κυπριον». Ὁ αὐτοῦ τύπος.
- 46) Έμπ. «Αὐτοκ. Καίρ. Α. Γεσηρῶς». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης μεταξὺ δύο ἀστέρων ἐν τῇ μέσῳ τοῦ ναοῦ αὐτῆς. ἔχοντος ἄρ- χιτεκτονικὴν ἰδίαν ρυθμοῦ· ἐπὶ τοῦ ἀετώματος ὑπάρχει ἡμισέληνος καὶ ἀστὴρ, ἐπὶ δὲ τρεῖς ὀπαὶ ἢ φεγγίται, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιπέδου τῶν γωνιῶν τοῦ οἰκοδομήματος εὐρίσκειται ἀνὰ μία περιστερὰ. Κάτωθι δὲ τοῦ ναοῦ ὑπάρχει ἡμικυκλοειδὲς προαύλιον μετὰ κινηλίδων καὶ ἐν τῇ μέσῳ αὐτοῦ εἰσόδος μετὰ δύο ἀνοιχτῶν θυρῶν. Ἐν τῇ μέσῳ τοῦ προαυλοῦ φαίνεται ἱερὸς ἔγχυς καὶ τρία ἀφαιρίδια. Ἐν αὐτοῖς περιπατεῖ περιστερὰ.

ΤΑ ΤΗΣ ΙΟΥΛΙΑΣ ΔΟΜΝΗΣ.

- 47) Έμπ. «Ἰουλ. Δομνα. Σεβ.» Κεφαλή Ἰουλίαν πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Βικῶν Ἀφροδίτης ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.
- 48) Έμπ. «Έτερον, «Κοινον Κυπριον». Ὁ αὐτοῦ τύπος.
- 49) Έμπ. «Έτερον, «Κοινον Κυπριον» ἐν στεφανῶν δάφνης.
- 50) Έμπ. «Ἰουλία Δομνα Σεβ.» Κεφαλή Ἰουλίαν.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον» ἀνευ εἰκόνας.
- 51) Έμπ. «Ἰουλ. Δομνα Σεβ.» Κεφαλή Ἰουλίαν πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΚΑΛΛΑ.

- 52) Έμπ. «Μ. Αντωνίνιος Λυγουατος». Κεφαλή βαρυνήφορος Καρα- κάλλα πρὸς τὰ δεξιὰ.
- Όπ. Κοινον Κυπριον. Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.
- 53) Έμπ. «Αντωνίνιος Λυγουατος». Κεφαλή βαρυνήφορος Καρα- κάλλα γενειάτου.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς, κεκοσμημένον διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἀνωτέρω κοσμημάτων, ἀλλ' ἐν τῇ μέσῳ τοῦ προαυλοῦ φαίνονται δύο ἔγχυς ἱεροὶ καὶ τὰ στρα- τῶν αὐτῶν ἀλλήλων μακρὰν πρὸς τὰ δεξιὰ μικρὰ οἰκοδομῆ παραμυθεοειδῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΓΕΤΑ.

- 54) Έμπ. «Αὐτο. Καίρ. Π. Σεπτιμῶς Γέτα» Κεφαλή βαρυνήφορος Γέτα πρὸς τὰ δεξιὰ ἔμπροσθεν ὄμου.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.
- 55) Έμπ. «Αὐτοκράτωρ (ὄτιος) Α. Σεπτιμῶς Γέτα». Κεφαλή βαρ- υνήφορος Γέτα.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ἐν τῇ ναῦ αὐτῆς.
- 56) Έμπ. «Έτερον, «Κοινον Κυπριον». Νίκη βαδίζουσα, κρατοῦσα ἐν τῇ δεξιᾷ στέφανον καὶ ἐν τῇ ἀριστερᾷ φοινίκα.
- 57) Έμπ. «Αὐτο. Καίρ. Σεπτιμῶς Γέτα». Κεφαλή βαρυνήφορος Γέτα γενειάτου πρὸς τὰ δεξιὰ ἔμπροσθεν ὄμου κείμενον πλάγιος ὑπὲρ τὸν ἀριστερὸν αὐτοῦ ὄμιον.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Τὸ σὺμβολον τῆς Παρίας Ἀφροδίτης ὡς ἀνωτέρω.

ΤΑ ΤΟΥ ΜΑΚΡΙΝΟΥ.

- 58) Έμπ. Κεφαλή Μακρίνου.
- Όπ. «Κοινον Κυπριον». Νίκη βαδίζουσα.
- Τριῶντα εἶσι καὶ τοσαῦτα τὰ ὑπὲρ τῶν Ῥωμαίων ἐν Κόπρῳ κο- πέντα νομίσματα.

ΧΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

(Ἡράκλειον τῶν ἐν Περσῇ Ἀσιασιν Ἡμισυνομιῶν)

ΟΙ ΕΝ Τῷ ΜΟΥΣΕῖῳ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΣΑΡΚΟΦΑΓΟΙ.

Καὶ ἕτερος ἄγγλος καθὰ φαίνεται ἐπισκέπτης τοῦ ἐνταῦθα αὐτο- κρατορικῷ μουσεῖῳ ἔγραψεν ἐπιστολάς τινας εἰς ἀγγλικὴν τινὰ ἐφη- μερίδα ὑπὸ τὸν τίτλον «Περιηγηόμενος Ἀνταποκριτῆς» ἐν αἷς, ἔξυ- μῶν τούς ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦτῳ ἀναποκειμένους σαρκοφάγους, ἐκφράζει τὰς ἐπομύνας σκέψεις.

Πολλοὶ ὑπάρχοντι σαρκοφάγοι ἔξιοι τῆς προσοχῆς, ἐνὸς ἢ δύο με- γάλων ἔχοντων ἰσοπέδητα πρὸς τοὺς ἐν Κόπρῳ ἀνακαλυφθέντας. Δύο ὁμοῦς πᾶραυτα δεσμεύουσιν τὸ βλέμμα, διὰ τὴν λαμπρότητα τῆς καλ- λιτεχνικῆς αὐτῶν ἐπιπερασσίας καὶ τὴν τελειάν διατήρησιν αὐτῶν. Ἄμ- φότερα μὲν τὸδε ἰσφαλέμενη ἔλαβον ἀνομασίαν ὁ εἰς μάστιχα ἀτά- πετος ἄλλως ἐκλήθη «σαρκοφάγος τοῦ Ἀλεξάνδρου». Οὐδεμία ἀμφιβολία εἶ ἀνήκει οὗτος εἰς τὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐποχῆν — τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀνα- φαίνοντος ἄλλως ἐν ἐνὶ τῶν ἀναγλυφῶν — πλὴν δὲ ἢ πιθανὸν εἶναι εἶτι ἀποτελεῖ ἔργον τοῦ Αὐσιπποῦ. Ἐάν μοι ἐπιτραπῆ μία εἰκασία ὁ ἔλεγον ἐπὶ ὁ σαρκοφάγος οὗτος ἐγένετο εἶτι πρὸς τὴν τοῦ Κλεῖτου, ἢ ὁ Ἀλι- ξάνδρος ἐβούλευεν ἐν στιγμῇ παραφορᾶ, εἶτε πρὸς τιμὴν τοῦ εὐνοουμέ- νου αὐτοῦ Ἡρακλῆωνος, ὁ θάνατος τοῦ ὁποῖου τοσοῦτον μυχίως ἐθλίψεν αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἀπέδωκεν ἐπιγραφείους τιμὰς ἀπαραιτήτου λαμπρότητος καὶ καλυτελείας.

Ἄδύνατος ἢ περιγραφῆ τῆς λαμπρότητος τοῦ σαρκοφάγου τούτου, ἔλλειψαι μάλιστα φωτογραφικῶν εἰκόνων πρὸ ὑποδοχῆσιν τῆς γραφῆτος, διότι ὁ Χαριθὶς βίβλος, φυσικῶ τῷ λόγῳ, ἐπιθυμεῖ ἵνα τὸ ἔργον, ἕπερ πα- ρασκευάζει περὶ τοῦ θέματος τούτου καὶ ἕπερ κοσμηθῆσεται ὑπὸ πολλῶν

1) Ὡς γνωστὸν ὁ Κλεῖτος οὗτος, μακεδῶν καὶ Μελιὰς ἐπικαλού- μενος, υἱὸς δὲ τῆς τροφῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μεγάλου Ἀσίνης ἢ Ἑλληνί- κης, εἶχε οὖσαι τὴν ζωὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐν τῇ ἐν Γρανικῷ μάχῃ (324 π. Χ.) διὰ τῆς δι' αὐτοῦ κτύπου ἀποκοπῆς τοῦ βραχίονος τοῦ Δπιθρι- δάτου, διώκει ἐν τῇ ἐν Ἀρβήλοις μάχῃ (331 π. Χ.), ἐν τῇ δεξιᾷ πτε- ρογῇ, τὸ ἱπτικὸν σῆμα, ἕπερ ἐκαλεῖτο ἔ γ η α καὶ κατὰ τὴν εἰς δύο διαίρεσιν τοῦ σώματος τῶν εἰ τ α ἱ ρ ι ω ἦτοι τῆς φρουρῆς ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἐπὶ τῶν δύο τεμαχίων, τῆς τοῦ ἕτερου ἀνατεθείσης τῷ Ἡρακλῆωνι, τῆς 328 π. Χ., τοῦ Ἀρταβάζου παρατηθέντος τὴν σατρα- πεϊάν τῆς Βακτρίας, ἀνετίθη αὐτῇ τῷ Κλεῖτῳ. Ἄλλ' ἀκριβῶς κατὰ τὴν προτραϊαν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν νῆαν αὐτοῦ θῆεν ὁ Ἀλεξάν- δρος, ἐν Μακράνδρῳ ἐρριζώμενος τῆς Σογδιανῆς, ἐπέλει ἐορτὴν πρὸς τιμὴν τῶν Δισκουῶν, καίπερ τῆς ἡμετέρας ἐκείνης ὕψεως ἱερῆς τῷ Διονύσῳ. Ἐν τῇ κατ' αὐτὴν δὲ συμποσίῳ ἀνεβῆ συγγήσια, καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε καὶ ἄλλων συγγόνων ὑπετιμῶντο ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ὑπερείστας ἀνδρῶν νεωτέρων αὐτῶν. Τότε δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ οἴνου ἐξημεί- νος προέβη εἰς τολημῆς ἐκφράσεις πρὸς τὸν βασιλεῖα. καθ' ἣν φαίνεται ἐπὶ ὁ Κλεῖτος ἀπεθαρρύνθη καὶ ὠργίσθη ἐπὶ συγκρίσει τοῦ Ἀλεξάνδρου πρὸς τὸν Φίλιππον ἐπὶ βλάβῃ τοῦ τελευταίου καὶ ἐπὶ τῷ εἶτι αὐτῶν εἰσι αὐτῶν τε

παρτηρήσει ταύτα, είχαν όμως έννοσηί κατι τι. Όταν έφθασεν εις τό δέκατον έβδομον έτος τής ηλικίας, τό ύψηλόν αὐτῆς ἀνάστημα, ἡ ἀποστροφήσασα αὐτῆς καλλονή, ἐπέβηλον πλέον καταναγκαστικῶς τήν εἰς τόν κόσμον παρουσίαν αὐτῆς. Τό ἐκρινόν μίγρον δέν ἐπίτρεπε παρουσίαν ὕψωσῶν σπουδαίαν, ἡ κ. Ρουβεραι ὅμως, ἡ ὅποια εἶχε τήν ιδέαν αὐτῆς, προσεκέλεσε πολὺν κόσμον, καθ' ἑκάστην δὲ ἑορτῇ ἐν τῷ κήρῳ καὶ ἐκδρομαὶ ἐκνελαμβάνοντο, ἐπὶ πλέον τήν ἐσπέραν ἐχόρευον, ἐνίοτε δὲ καὶ τήν μεταμεσημέριαν.

Ὁ Ἐδμόνδος, ὁ ὅποιος, ἀφοῦ ἐπεράτωσε καὶ τό δεύτερον έτος ἐν τῇ σχολῇ τοῦ Ἁγίου Κόρου, προετίθετο νά εἰσέλθῃ εἰς τήν τῆς Σωμοῦρ, ἐλθόμενος μέρος εἰς ἑκαστὴν τῶν ἑορτῶν. Βίγεν ἀποδοῦ λαμπρῶς ἐπέως καλοῦ παραστατικοῦ καὶ ζωηρῆς, καίτοι ὀλίγα ἔχον μελαγχολίας παρέμειναν. Τό μυστήριον τῆς τομηγρῶς αὐτοῦ δοκιμῆς διὰ τοῦ πολυκρότου ἐκρατήθη μετ' ἐπιμελείας ὑπὸ τῆς Ὀδύλλης καὶ τοῦ Ριγάρδου, διότι ἐάν ἡ κ. Ρουβεραι ἐμάνθαιεν ὅτι ὁ Ἐδμόνδος προσεπέθηκε ν' αὐτοκτονήσῃ βεβαίως θά ἔβλεπε κακογῆν! οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ τό μᾶλλον ἀπειροῦς ἢ ἀπόπειρα πρὸς αὐτοκτονίαν! Ἦδὲν ἐπιείξει τὴν αὐτὴν θά τήν ἡνέγκριζε νά ἰσολογήσῃ ὅτι ἀποτυχούσα αὐτοκτονία εἶναι ἀπειροστέρι ἐστὶ, διότι, ἐπὶ τέλους, ὁ θάνατος ἀποπλύνει πολλὰ πρᾶγματα ἐνφ' τῷ γελσίον. . . Οὐδέποτε ὅμως ἔσχε τήν εὐκαιρίαν νά ἐκφρασθῇ ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου.

Διευκρίνον λοιπόν πολὺ ἐν Ρουβεραι ἐν τῷ μέσῳ κόσμου ὅστις ἦν κομψὸς εἰς πρόπον ἀνεπιληπτον. Ὅσοι καλῶς συγγενείας κἂν ἔχῃ τις ὑπάρχει πάντοτε ἐν πάσῃ οἰκογενεῖᾳ εἰς κλάδος ἰσχνός καὶ ὑπὸ δυσμενείαν τῆς τύχης διατελών, περὶ οὗ ἀγνοεῖ τις τί νά πρῆξῃ καὶ τοῦ ὅποιου ἀδυνατεῖ νά ἀπαλλαγῇ. Ἐφερε καλὸν ὄνομα τιμώμενον ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, ἀλλ' εἶναι πτωχός, τοῦ πατρὸς πύχοντος πολλὰκις παρὰ κρυσταίνου καὶ ἀσχολουμένου εἰς γελόις ἐπιουρέσεις. Βίγεν ἀποθάνει κατὰ κλήρον εἰς τὴν σύζυγον αὐτοῦ ἐλάχιστον ποσὸν ἀκούον μάλισ πρὸς διατήρησιν αὐτῆς, ἡ ὅποια τὰ τέκνα αὐτῆς ἀνέθρεψεν ἐν μεγάλῃ δυσχερείᾳ. Ἐν τούτοις εἶχεν ἐπιτύχει, τοῦλάχιστον τό κυριώτερον μέρος τοῦ καθήκοντος αὐτῆς εἶχε πληρωθῇ, διότι ὁ πρωτότοκος αὐτῆς υἱός, ἀφοῦ ὑπερέτρεσε λαμπρῶς ὡς ἑσωτερικός μαθητευόμενος τῶν νοσοκομείων εἶχεν ἀνακηρυχθῆ διδάκτωρ τῆς ἰατρικῆς. Ἦν ἐκείνις, δακρυκαίετις νῦν, δέν ἦτο οὔτε ὠραία, οὔτε κομψή. Καὶ ὅμως δέν ἠδύνατο νά πρῆξῃσιν ἄλλως ἐν Ρουβεραι, ἀλλ' ἢ νά τοὺς προκαλέσῃσι. Τούτουτρόπως πάντες οἱ τῆς χώρας ἐκείνης κἄτοιμοι θά τοὺς κατέκρινον, ἡ δὲ κ. Ρουβεραι περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο τήν δημοτικότητα αὐτῆς καὶ παρ' αὐτοῖς ἐστὶ τοῖς ταπεινοῖς.

Ἐάν τοῦλάχιστον ἡ κ. δὲ Πρεζάνς δέν εἶχεν ἀνγγελεῖ εἰς πάντας, ὅτι ὁ υἱός αὐτῆς προετίθετο νά ἀποκατασταθῇ ἐκεῖ! Ἦὼς εἶναι δυνατὸν νά ἰννοήσῃ τις ἕνα ἀπόγονον τῆς οἰκογενείας Πρεζάνς λαμβάνοντα τὰ δύο φράγμα χωρικοῦ ἀπέναντι ἰατρικῆς ἐπισκέψεως; Ἐπρεπε νά μείνωσιν ἐν Παρισίοις ὅπου γίνεταί τις ἐν τῷ πλῆθει! Οὔτε ὁ κύριος Πρεζάνς ὅμως οὔτε ἡ σύζυγος αὐτοῦ ἔσχον ποτὲ τήν ἐλάχιστην ιδέαν περὶ τῶν λεπτοτήτων τούτων.

Ἦ Ἰβελίνη εἶχεν ἀκούσαι πάσας ταύτας τὰς σκέψεις καὶ πρὶν ἢ ἰδεῖ τὰ πρόσωπα, τὰ ἀποτελούντα τήν οἰκογένειαν Πρεζάνς, εἶχεν ἔβρει αὐτὰ ἐξείρετα. Ὅταν ὅμως τὰ εἶδε τῇ ἐφάνησαν μέτρια.

Ἦ Βέρθα ἦτο πρᾶγματι βρεται καὶ σκαιά, εἶχεν ὅμως τῶσον ὠραίους καὶ τῶσον καλοὺς ὀφθαλμούς! Ὅταν σὲ παρετήρει ἀδύνατον νά μὴ τήν εἰπῆς ὠραία. Ἦ κ. Πρεζάνς θά ἦτο θαυμαστῶς ὠραία, δέν ἠρέεσθη ὅμως εἰς τό νά μειδιᾷ μόνον καὶ νά μὴ γελᾷ, διὰ νά μὴ καταστήσῃ δῦσμορφον τὸ στόμα αὐτῆς. Ἐν τῇ νεότητι αὐτῆς εἶχε γελᾶσει πολὺ, πιθανόν οὐσα μᾶλλον ἡλικιωμένη θά εἶχε βεβαίως κλάσει πολὺ, οὐδὲν δὲ κατασφραῖνε τό πρόσωπον πλείότερον τῶν θακρῶν. Οἷα ὅμως ἀγαθῆς ψυχῆς

ἐπεφάνετο ἐν τοῖς καταβεβλημένοις αὐτοῖς χαρακτηριστικοῖς, οἷα γλυκύτης ἐν τοῖς ὑπὸ ρυτίδων περιβαλλομένοις ἐκείνοις ὀφθαλμοῖς; Οἷα χάρις ἐν τῷ μετώπῳ ἐκείνῳ, ὅπερ ὅμως ἀπικάλυπτε τήν ἔλλειψιν δύο ὀδόντων τοὺς ὅποιους ἡ μήτηρ καὶ χήρα σὺν ἅμα δέν κατώρθωσε νά ἀναπληρώσῃ. Οἱ ἔλλείποντες ἐκείνοι ὀδόντες ἐπληττον ἰδιαζόντως τὴν κ. Ρουβεραι.

Δέν δικαιοῦται τις νά παρουσιάζηται εἰς τό δημόσιον κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ἔλεγε πλήρης ὀργῆς. Πρέπει νά σέβεται τὰ πρόσωπα μεθ' ὧν συνασπρέφεται, διότι αὐτὸ τό ὅποιον κάμνει προδίδει πανταχῇ ἔλλειψιν καλῆς συμπεριφορᾶς.

Ἦ Ἰβελίνη κατὰ πρόπον εἶχε παρατηρήσει τοὺς ὀδόντας εἶτα ὅμως τό μειδιάμα προσέβλεψε τήν καρδίαν αὐτῆς καὶ, ἀγνωστὸν διατί, ἠγάπησε τό μαρμαμένον ἐκεῖνο πρόσωπον.

Δέν ἔπρεπε νά φροντίζῃς τῶσον περὶ τῶν κυριῶν Πρεζάνς, εἶπε αὐτῇ μετ' ὧν ἡμερῶν ἡ προμήτωρ, δέν εἶναι τῆς τάξεώς μας καὶ αὐτὸ σὲ κάμνει νά λησμονῆς ἄλλα πρόσωπα μᾶλλον ἐνδιαφέροντα.

Τὸ πλείστον τῶν νεανιδῶν—ἀλλὰ μόνον αὐτῶν ἄρα γε;—ἐχούσι που ἐν τῷ νῷ κακοκρυμμένον πνεῦμα σατανικόν, λεγόμενον πνεῦμα ἀντιλογίας, γόνιμον εἰς ἐφευρέσεις, ὅπερ ἀμέσως ἐδράσαι σοφκρῶς καὶ σπουδαίως λόγου πρὸς δικαιοσύνησιν—εἰ λέγει; πρὸς δοξασμὸν—τῶν πρῆξῃσιν αἱ ὅποια ἀντιβαίνουσιν εἰς τὰς συμβουλάς τῶν γερόντων. Τὸ πνεῦμα ἐκεῖνο ἦτο ἐγκαθηδρῶμένον ἀκριβῶς ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς Ἰβελίνης, τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἡ προμήτωρ αὐτῆς ἔσχε τὴν ἀτυχῆ ιδέαν νά τῇ ἀπευθύνῃ τὸς ὡς ἄνω παρετήρησεις, βοηθούσας δὲ τῆς ἀδυναμίας, ἡ κ. Ρουβεραι ἠττήθη ἐξ ὀλοκλήρου.

Ἦ Ἰβελίνη παρετήρησε τὰ ἐνδιαφέροντα πρόσωπα περὶ ὧν ἐγένοντο οἱ ὑπανιγμοί, ἀλλὰ δέν εἶδεν αὐτὰ τοιαῦτα. Μεταξὺ αὐτῶν ἀνυφῶτος μετὰ χάριτος, ὡς στήχης σικκίως ἐν τῷ μέσῳ ἀγροῦ ἐκ βρώμης, κύριος τις ὑνέματι δὲ Βαρκοῦρ, ἀπολύτως σύμφωνος πρὸς τό πρόγραμμα. Ἦτοι εἶχε μικρὴν φαλάκρωσιν, ἀκούσαν παχυσαρκίαν, ἀμίμητον συμπεριφορᾶν, ἔφερον ὕλον εἰς τὸν ἕνα μόνον ὀφθαλμὸν. . . Ἐκνήθως ὦν, εἶχε χροίαν τοῦ προσώπου λεπτοτάτην καὶ εὐγενῆ μετὰ ροδοχρόων παρείδων, ὑπὸ τὴν ἐλαχίστην δὲ συγκίνησιν τό ἐρυθρὸν χρῶμα κατεκάλυπτεν ἰλιόκληρον τὴν κεφαλὴν, ἡς τό ἐρυθρὸν ἐφάνετο ἀνά μέσον τῶν ἀρκίων τριχῶν.

Εἶναι πολὺ ἀσχημὸς ὁ κ. Βαρκοῦρ ὅταν ἐρυθριᾷ, ἐσεβίπατο ἡ ἀσεβῆς.

Κατ' αὐτὴν τὴν στιγμήν ὁ ἀτυχῆς, οὗ οἱ κυκνοὶ ὀφθαλμοὶ ὀλίγον ἐξωγαμῶνται, ἐστρεφίζοντο ἐπὶ τῆς Ἰβελίνης, παρετήρησαν ὅτι ἐκείνη τὸν ἔβλεπε καὶ τό ἐρυθρὸν αὐτοῦ κατέστη ζωηρότερον.

Θεέ μου! πόσον ἀσχημὸς εἶναι! εἶπε καθ' ἑαυτὴν ὡς ἐν συμπερῆματι ἡ νεκνὴς, καθημένη παρὰ τῇ κ. Πρεζάνς.

Ἦ τύχη ἠθέλησε ὥστε κατὰ τὴν στιγμήν ἐκείνην ὁ Γεώργιος Πρεζάνς ν' ἀπῆλθῃ μόνον δύο βήματα αὐτῆς. Μήπως ἐμάντευσσε τὰς ιδέας τῆς Ἰβελίνης περὶ τῆς μητρὸς του; Ἦ μήπως ὑπέφερε βλέπων ὅτι αἱ κυρία ἐκείναι καὶ οἱ ὠραῖοι κύριοι περιεγέλων τὴν ἀγαπητὴν του μητέρα ἡ ὅποια διὰ νά κόμῃ αὐτὸν ἀνθρώπον καὶ ἰατρὸν ἐπετρήθη τῶν πάντων καὶ κατέστρεψε καὶ τὴν ὕσαν αὐτῆς, ἐπιδιορθούσα τρία πτα ἐπὶ πληρωμῆ; Ἐν πάσῃ περιπτώσει παρετήρησε τὴν Ἰβελίνην διὰ βλέμματος, ὅπερ ἐξέφραζεν εὐχαριστίας καὶ τό πρῶτον ἦδη ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς ἡ Ἰβελίνη ἠσθάνθη ὅτι ἠρυθρία ἔνεκα μειδιάματος.

(Ἀκολουθεῖ).

Φ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
ΧΡΥΣΟΣΘΕΝΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ.

ΕΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΝΕΟΛΟΓΟΥ.